אחים לנפש
יחד מחברים עולמות

אחים לנצח

הופכים זיכרון למורשת

05

להאמין – לבחור בטוב

אמון ואמונה

לזכר ניב רביב הי"ד

OLAMI MENTORSHIP

נפש יהודי
בונים עתיד מחובר
NEFESH YEHUDI

תמי משתפת:

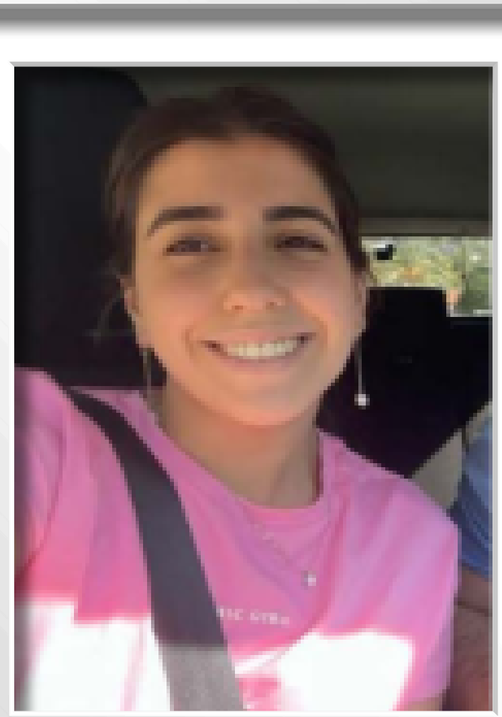
הרבה תכונות היו לניב, והמון סיפורים עדיין מסופרים עליה. במצגת זו בחרנו להתמקד באחת התכונות האופייניות לה: האמונה בעצמה, האמונה בחיים, והאמונה בטוב.

ניבי האמינה באנשים, האמינה בעתיד, והאמינה בעצמה.

היכולת לדבוק בעצמך זה להאמין בעצמך. אם אתה מאמין בזה, אתה יכול לעשות את זה.

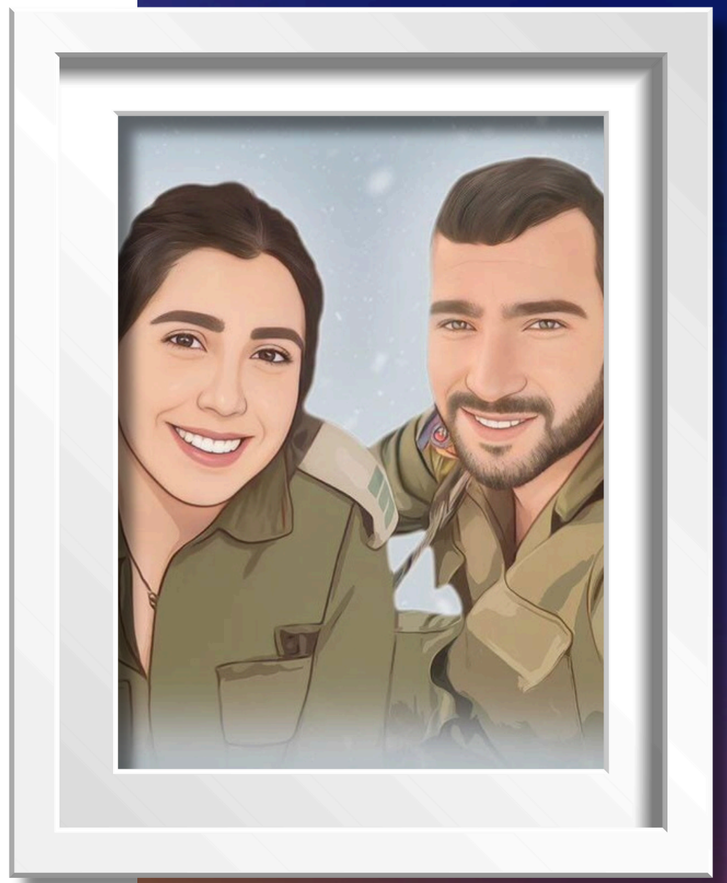
"רק אם אני יכולה לאהוב את עצמי, אני יכולה לקבל את היכולות שלי ולבצע את זה."

מקווים שדייקנו ושלא טעינו.

תמי, אמא של ניבי מספרת:

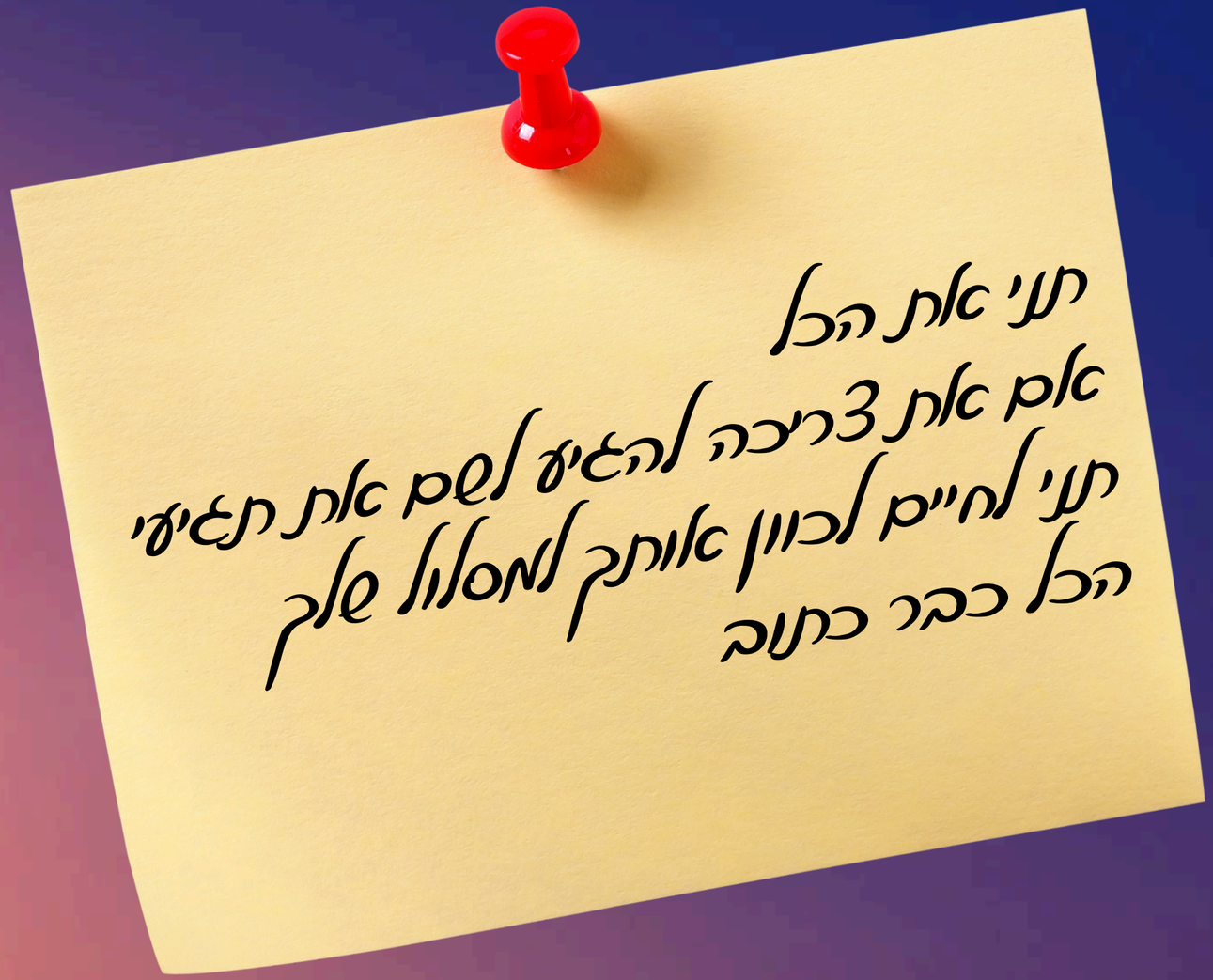
היא התמידה בכל מקום. גם כשאמרתי לה "תוותרי, תרפי, שיהיה לך קצת חופש" היא נטלה על עצמה ואמרה "אני אצליח!" גם כשזה היה מנוגד לכל סיכוי.
גם כשהיא עשתה את המסע בפרו, והיה לה קשה בשל דלילות החמצן באוויר, היא התעקשה להשלים את המסע והיא לא ויתרה. היא האמינה בעצמה והלכה עד הסוף.

בר אסיא, חברה מהתואר, מספרת:

עשינו קורס של NLP מאסטר (אצל אמא שלי:)) והיינו צריכות להגיש פרזנטציה. והיא בחרה לעשות את זה בנושא ייחודי שהיא בדיוק התעניינה בו: החלל.
זה לא בדיוק היה נושא טריוויאלי, אבל היא כל כך האמינה בזה, ובזכות הקסם שלה היא הצליחה לסחוף אנשים רבים. ואז היו רבים, כמוני, שהתחילו להתחיל להתעניין בנושא הזה של החלל.

הפתק של ניבי

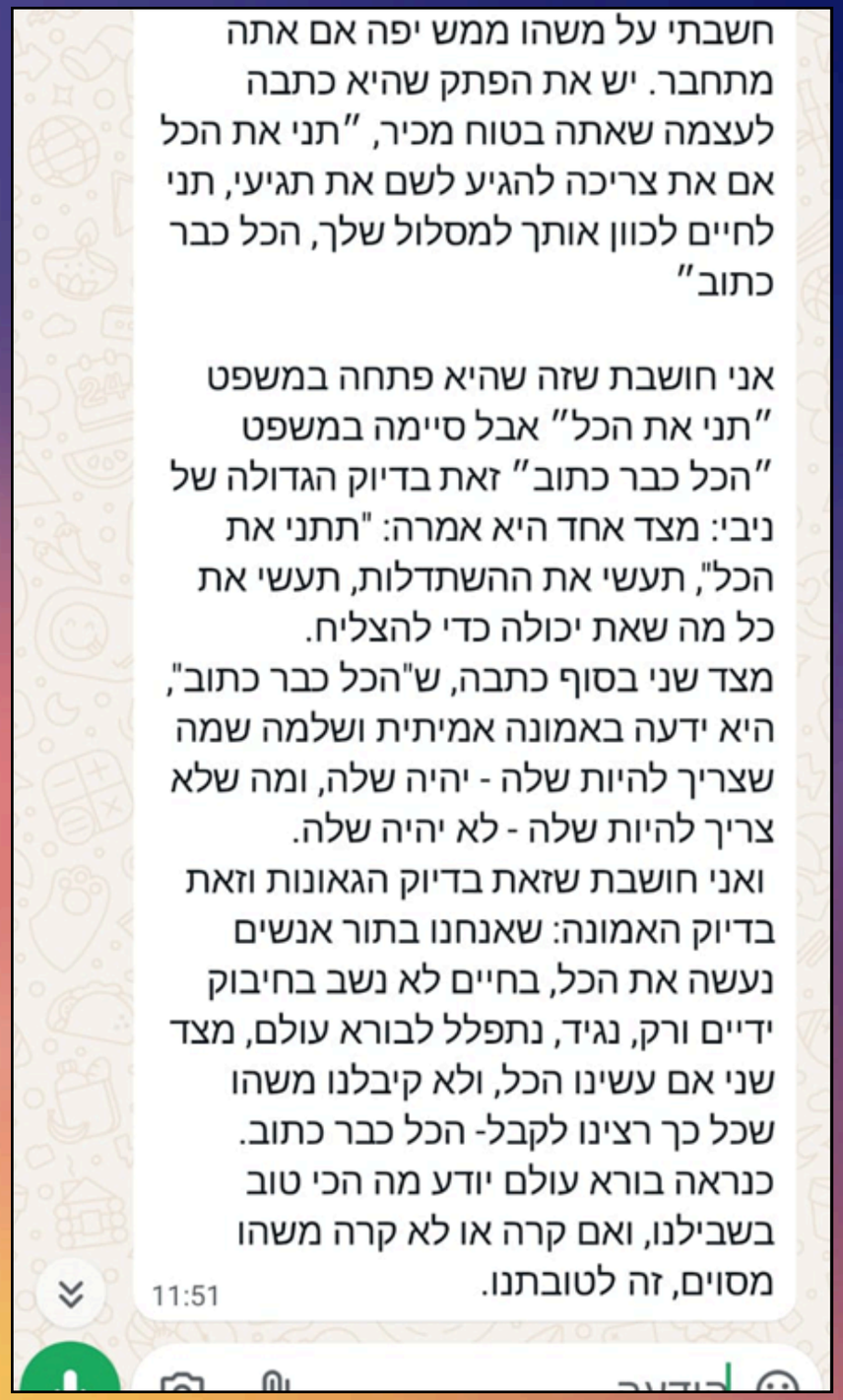

תני אותי הכל
אולי אותי בריבה להגיש לשם אותי תגישי
תני לחיים לבוון אותך למסלול שלך
הכל בבר בתוב

מילים עמוקות כל כך, שנגעו
ברבים כל כך, שווה לנתח אותן...

תני את הכל – אני צריכה עכשיו
אם את צריכה להגיש עשם, את תגישי – אני
כמו צריכה עכשיו
תני למיים לכוון אותך למסלול שלך – הכל
מתנהש באופן אוקימלי
הכל כבר כתוב – צה מכוון מכוה עליון

אחת החברות הקרובות של ניב שיתפה בעקבות הפתק

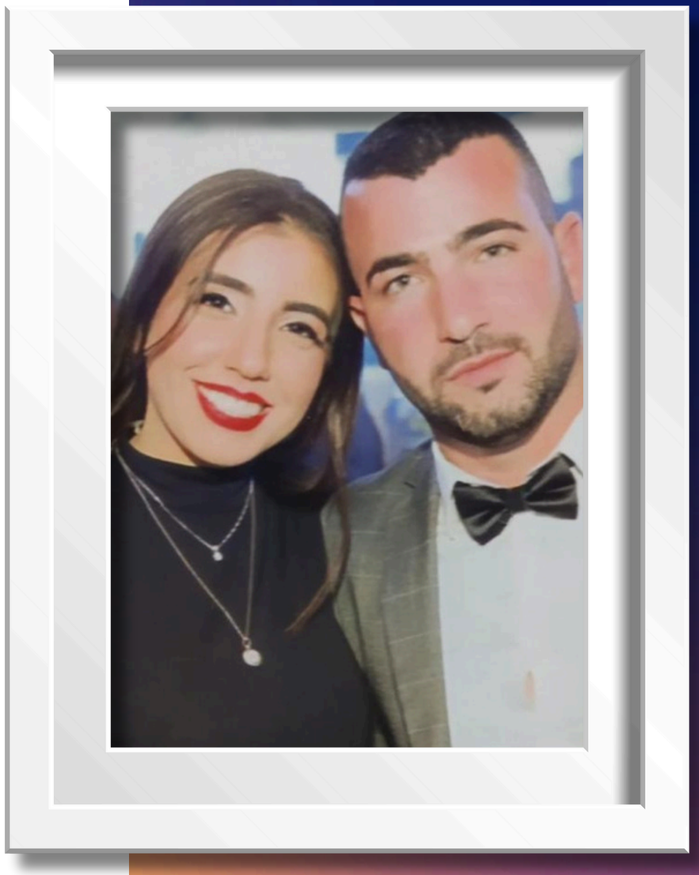
הכל צפוי
או הרשות נתונה?

בחירה
או ביטחון.

"הַכֹּל צָפוּי, וְהָרְשׁוּת נְתוּנָה"
(אבות ג, טו)

אמונה – שיש טוב בעולם, ושיהיה טוב ובחירה – לבחור בטוב, להאמין בטוב ולעשות את הטוב

"אל יעבור במחשבתך דבר זה שאומרים שהקב"ה גוזר על האדם מתחילת בריאתו להיות צדיק או רשע, אין הדבר כן!
אלא כל אדם ראוי לו להיות צדיק כמשה רבינו, או רשע כירבעם.
או חכם או סכל
או רחמן או אכזרי
או כילי או שוע, וכן שאר כל הדעות
ואין לו מי שיכפהו ולא גוזר עליו, ולא מי שמושכו לאחד משני הדרכים. אלא הוא מעצמו ומדעתו נוטה לאי זו דרך שירצה. הוא שירמיהו אמר: "מפי עליון לא תצא הרעות והטוב" (איכה פרק ג, לח), כלומר, אין הבורא גוזר על האדם להיות טוב ולא להיות רע."

(רמב"ם, משתנה תורה, הלכות תשובה פרק ו)

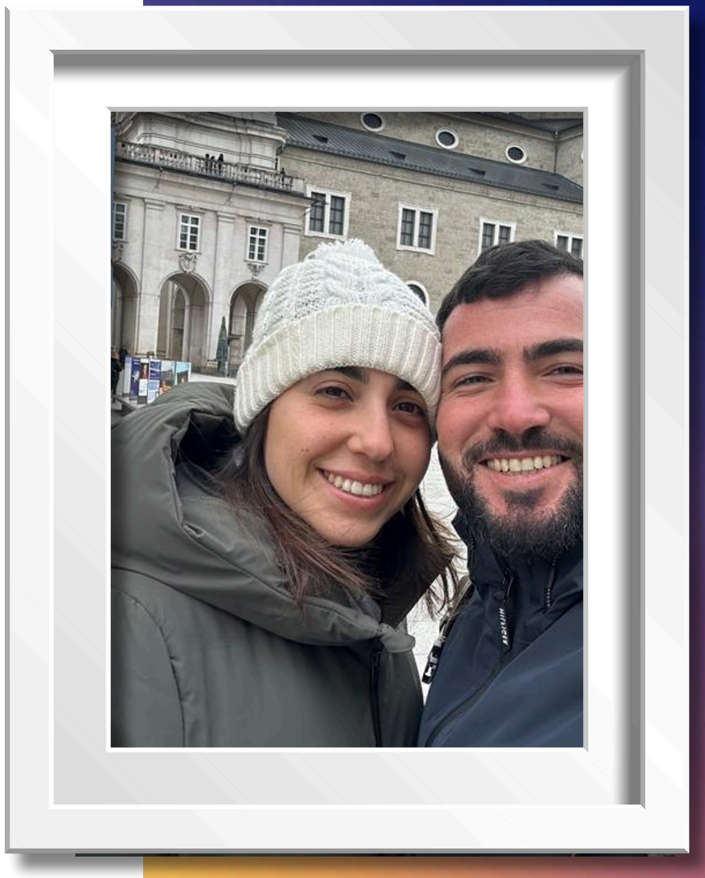
"רְאֵה נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַטּוֹב וְאֶת הַמָּוֶת וְאֶת הָרָע. ... וּבָחַרְתָּ בַּחַיִּים."

(דברים ל, יט)

"וּבָחַרְתָּ בַּחַיִּים – אֲנִי מוֹרֶה לָכֶם שֶׁתִּבְחֲרוּ בְּחֵלֶק הַחַיִּים; כְּאָדָם הָאוֹמֵר לִבְנוֹ: בְּחַר לְךָ חֵלֶק יָפֶה בְּנַחֲלָתִי, וּמַעֲמִידוֹ עַל חֵלֶק הַיָּפֶה וְאוֹמֵר לוֹ: אֶת זֶה בְּרוֹר לְךָ.

ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב. מכאן שהרשות נתונה לו לאדם והבחירה בידו לעשות טוב או רע, שאם לא כן לא היה מקום לתורה והיה העונש והשכר בטל. וטעם את החיים ואת הטוב, בקיום התורה. ואת המוות ואת הרע אם לא יקיימוה"

(רבנו בחיי בן אשר 1255-1340 סראגוסה)

האם זוהי קארמה / מזל / הרוח הגדולה / ההשגחה העליונה / הכוח עליון או אנחנו?

אמונה = ביטחון?

אנחנו חיים בעולם שיש לנו יכולת להשפיע ולנתב את העתיד, אבל מבינים שלא הכל בשליטתנו. יש כוחות גדולים מאיתנו שפועלים, ולנו יש את המנעד לפסוע בתוכם.

אמונה = אמון בעשייה וביכולת שלך לשנות ולהשפיע בעולם

האמונה היהודית מתייחס אל הבורא כישות שהיא גם הקימה את העולם, ושהיא גם מנהלת את העולם.
אך למרות שהאמונה לכאורה מגבילה את מנעד העשייה של האדם, היהדות תובעת מהאדם להפעיל את מלוא יכולותיו.

"שלם את דרכה להגיע לשם את תגיעי... הכל כבר כתוב"

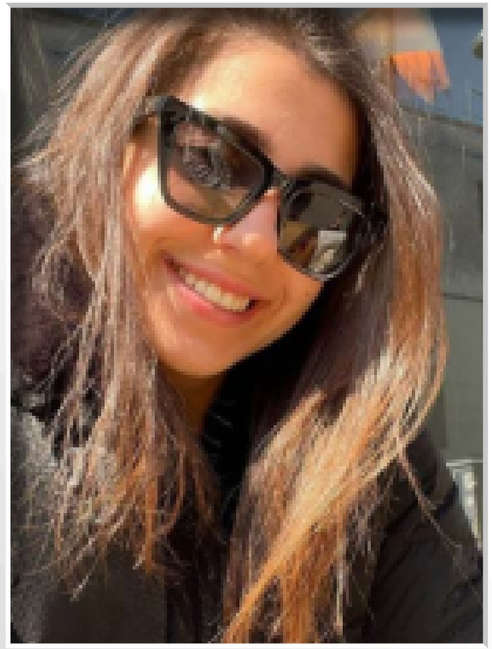
"לא תחמוד" – לא היינו רוצים להחליף את עצמינו עם מישהו אחר.
לא פרט כזה או אחר, אלא את כל החבילה.

תמי: כשאחת החטופות שוחררה חוויתי קושי מסוג: הייתי רוצה שהיא תהיה חטופה ולמה היא נרצחה. ואז שמעתי את ניב אומרת לי: "אמא, עזבי! כל אחד יש לו את המסלול שלו."

תמר, רכזת "נפש יהודי"
באוניברסיטת אריאל, מספרת:

"לניב היה משהו שלם ושליו לא מתוך טיפשות ותמימות אלא באמת מתוך היכולת לראות את הטוב שבעולם."

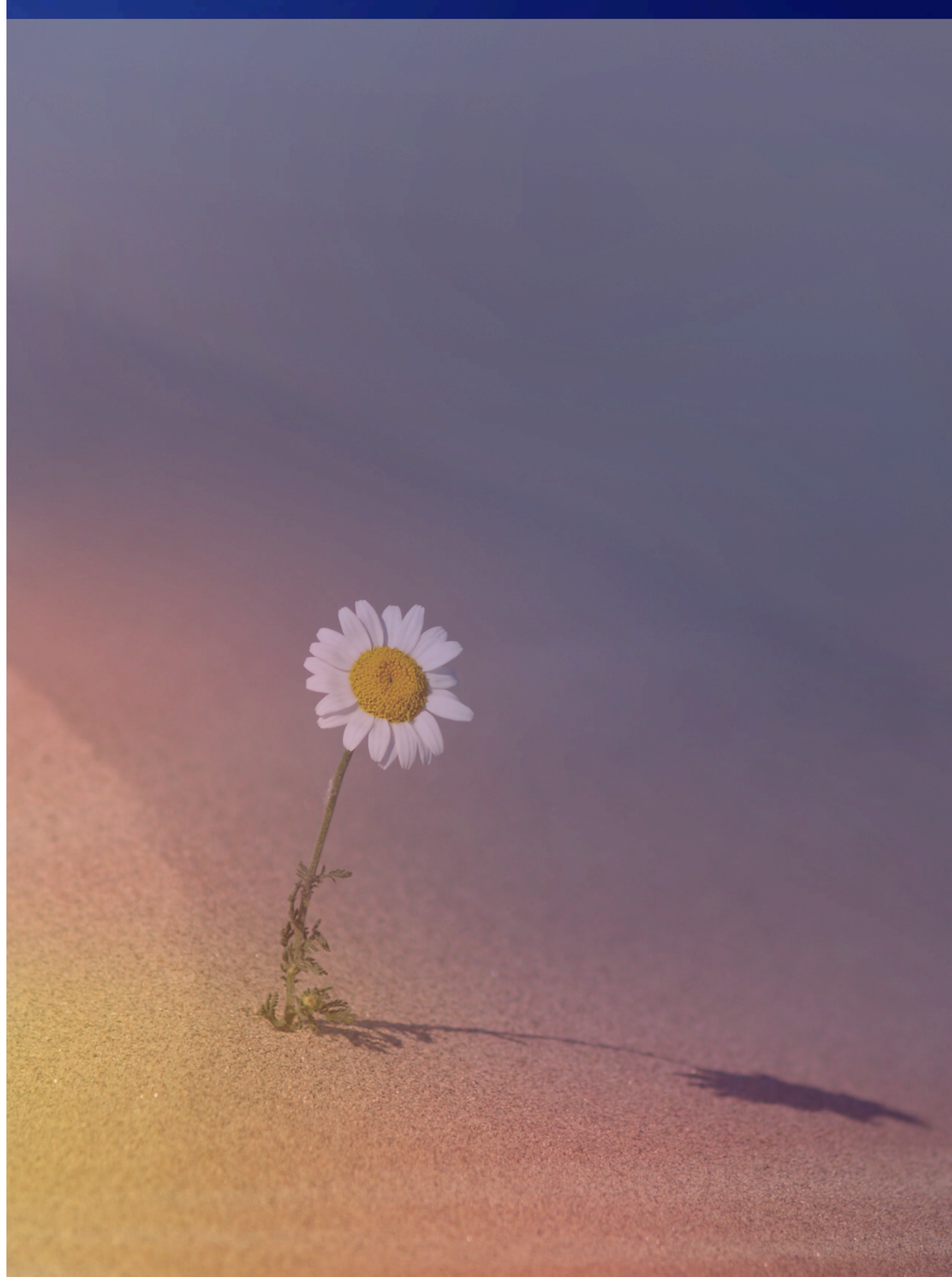

סוד כוחה של האופטימיות: למה בעצם להאמין בעתיד טוב יותר?

בעולם כאוטי, דפוק, קר ואכזר, למה בעצם לחשוב שהעתיד יהיה טוב?

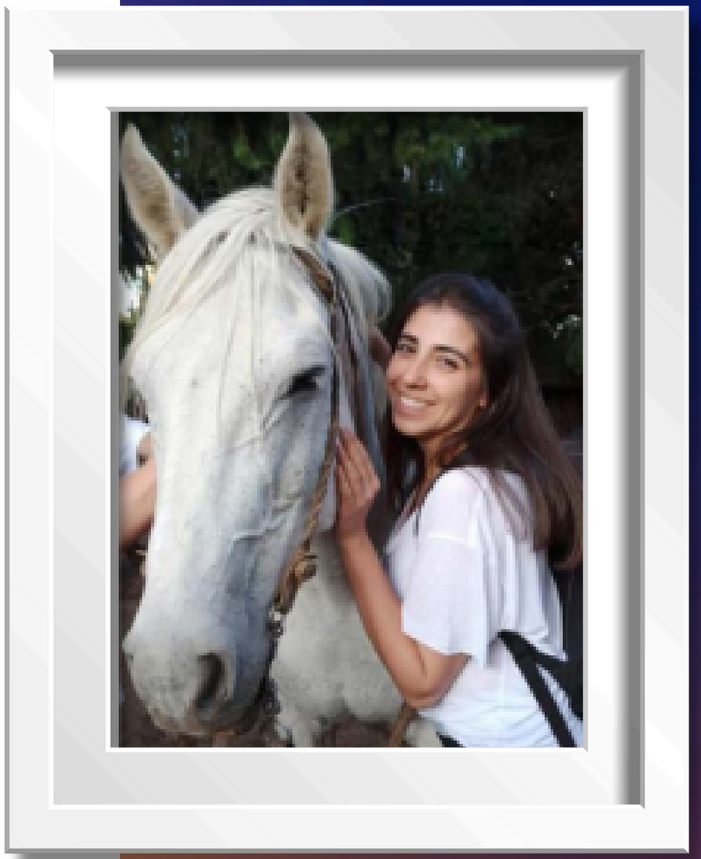
מדוע ניצולי המחנות קמו מתוך האפר להקים מדינה?

מדוע שורדי הטבח קמו מתוך האפר לבנות את דור הניצחון?

"גם לי היו תקופות שונות כאלה, ועדיין יש"

"חוויתי קושי, שיתפתי את ניב, ואז היא אמרה לי "גם לי מאוד קשה" לא הבנתי איך זה יכול להיות שהיה לה קשה. ואז הבנתי: היא בחרה לראות את הטוב"

גם לי היו תקופות שונות כאלה ועדיין יש

15:44

מתוך ההתכתבות עם תמר

אני מרגישה לאחרונה שהעולם פחות ופחות מובן לי.... ונראה לי שזה לא בגלל הגיל😄
14:29

חח גם לי הם לא מובנים אז זה באמת לא קשור לגיל
14:31

אי אפשר לדעת מה הולך
14:31

הדברים נסתרים
14:31

👫 בלגן שכזה.
נסתרים לגמרי.
וזה בעידן שקידש את הידע ובכפר הגלובלי....
14:32

והכפר
14:32

העולם בבלאגן, אני חושבת שאפילו בממשלה לא יודעים בדיוק מה קורה
14:33

זה תמיד מוביל אותי חזרה לאמונה❤️
14:34

למען האמת- זה הדבר היחיד שבעצם עדיין מהווה עוגן לדעתי.
קשה לי להבין איך מסתדרים עם הדיסוננס הזה.
14:34

כן, זה לגמרי העוגן שלי.
קורים הרבה דברים לא פשוטים בתקופה הזאת.. מקווה שהדברים ישתפרו
14:42

אמן!!!!
14:42

שיר שניב כתבה על ט״ו בשבט

לִהְיוֹת כְּמוֹ עֵץ🌳 זֶה לִהְיוֹת סַבְלָנִי. זֶה לְהָבִין שֶׁדְּבָרִים גְּדוֹלִים לֹא קוֹרִים כְּהֶרֶף עַיִן אֶלָּא מִתְפַּתְּחִים לְאַט לְאַט.

לִהְיוֹת כְּמוֹ עֵץ זֶה לְהָבִין שֶׁמַּשְׁבְּרִים הֵם חֵלֶק מֵהַחַיִּים, וּכְדֵי שֶׁמֵּהַגֶּרְעִין הַקָּטָן יִבְקַע שֹׁרֶשׁ וְיֵצֵמַח גֶּבְעוֹל הוּא חַיָּב לְהִטָּמֵן בָּאֲדָמָה וּלְהִתְפָּרֵק. בְּלִי זֶה הוּא יִשָּׁאֵר קָטָן וְסָגוּר וְלֹא יְמַמֵּשׁ אֶת הַפּוֹטֶנְצְיָאל שֶׁלּוֹ.

לִהְיוֹת כְּמוֹ עֵץ זֶה לֹא לְהִתְעַסֵּק בַּשְּׁאֵלָה – "מָה יִהְיֶה?" וְ"מָתַי כְּבָר יַגִּיעַ הַסּוֹף?", אֶלָּא לְהִתְרַכֵּז בְּלִצְמֹחַ בְּלִי לַעֲשׂוֹת חֶשְׁבּוֹנוֹת וּבְלִי לִמְדֹּד תּוֹצָאוֹת.

לִהְיוֹת כְּמוֹ עֵץ זֶה לִהְיוֹת מְחֻבָּר אֶל הַשָּׁרָשִׁים שֶׁלְּךָ וְלִינֹק מֵהֶם.

לִהְיוֹת כְּמוֹ עֵץ זֶה לְהָרִים רֹאשׁ אֶל הַשָּׁמַיִם וּלְהִשְׁתּוֹקֵק לְשָׁפַע שֶׁיַּגִּיעַ מִלְּמַעְלָה

לִהְיוֹת כְּמוֹ עֵץ זֶה לֹא לִפְזֹל הַצִּדָּה אֶל הָעֵצִים הָאֲחֵרִים וְלִבְחֹן אֶת עַצְמְךָ בְּיַחַס אֲלֵיהֶם. זֶה לִזְכֹּר שֶׁאֵין עוֹד עֵץ כָּמוֹךָ בָּעוֹלָם וְאַתָּה לֹא נִמְצָא בְּתַחֲרוּת עִם אַף אֶחָד אֶלָּא רַק עִם עַצְמְךָ.

לִהְיוֹת כְּמוֹ עֵץ זֶה לְהוֹצִיא פֵּרוֹת שֶׁיַּמְתִּיקוּ לַאֲחֵרִים אֶת הַיּוֹם, בְּלִי לְהִתְחַשְּׁבֵּן הַאִם זֶה מִשְׁתַּלֵּם לְךָ וּמָה תְּקַבֵּל מֵהֶם בְּתְמוּרָה.

לִהְיוֹת כְּמוֹ עֵץ זֶה לְהַאֲמִין שֶׁיֵּשׁ מַלְאָךְ מִלְּמַעְלָה שֶׁקּוֹרֵא לְךָ "גְּדָל" וְשֶׁגַּם אִם כָּרֶגַע אַתָּה קָטָן וְכוֹחוֹתֶיךָ מֻגְבָּלִים, אַתָּה מְסֻגָּל לְהַגִּיעַ רָחוֹק וְגָבוֹהַ.🌳

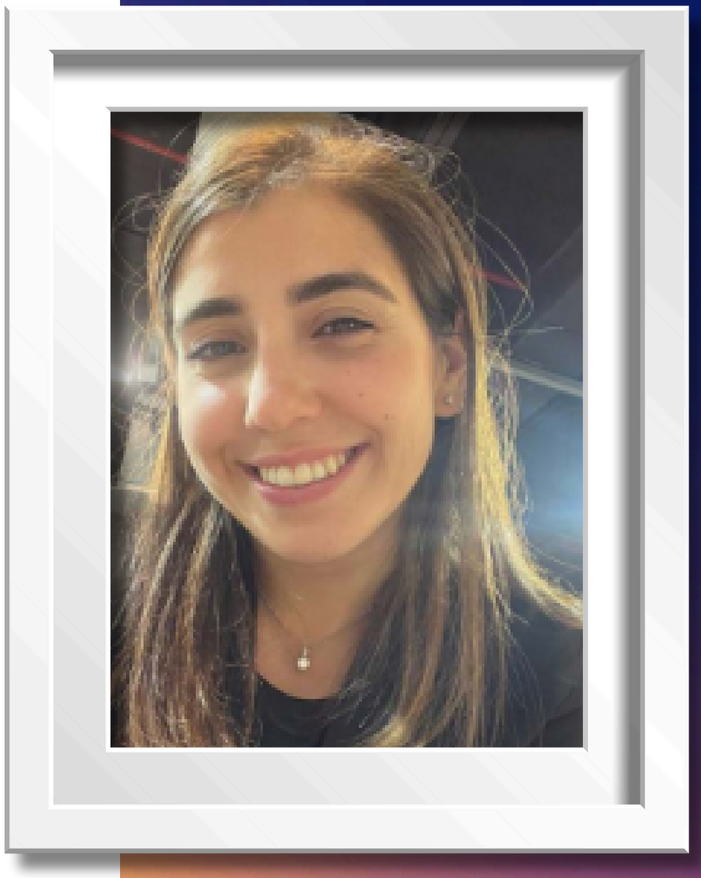
אמונה = אמון

הצורך האנושי הבסיסי –
להכיר בטוב,
להאמין שיש טוב,
לתת אמון בכך שיהיה טוב

השלם את המשפט "אני מאמין ב...."

תומר מספרת:

היא לא נלחמה ברע, היא פשוט הדליקה אור.

עברתי פרידה קשה, ואז ניבי פשוט התקשרה ואמרה לי "את פה עד שהכל מסתדר" וככה גרתי אצלה חודש.

היא אפילו שכפלה לי מפתח.

באותה תקופה היא לא ישנה בדירה, אבל השאירה לי מפזר-חום, והיא באמת פזרה והפיצה חום. היא בעיקר תמכה ואמרה "תדעי שהטוב יגיע ויש טוב"

פשוט אמונה בטוב, ושיש טוב.

הרב משה גרילק זצ"ל

כדי להיות מנהיג ולא מנוהג, אדם חייב ללמוד לשלוט בדמיון כדי לא להיות מובל על ידו בכל תחומי חייו

אדם, גם לא מיומן, מסוגל ללכת ללא קושי מיוחד על קרש ברוחב עשרה סנטימטרים המונח ברחוב אפילו לאורך מאות מטרים – בלא שייפול לצדדים. אולם, על אותו רוחב קרש כשצידו האחד מונח על גגו של בניין רב קומות וצידו השני על הבניין ממול מעל רחוב סואן והומה – הוא לא יצליח. הסיבה: דמיונו יראה לו כל הזמן את התמונה המפחידה שהוא נופל אל הכביש ההומה והתמונה הזאת גוברת עליו עד שייפול.

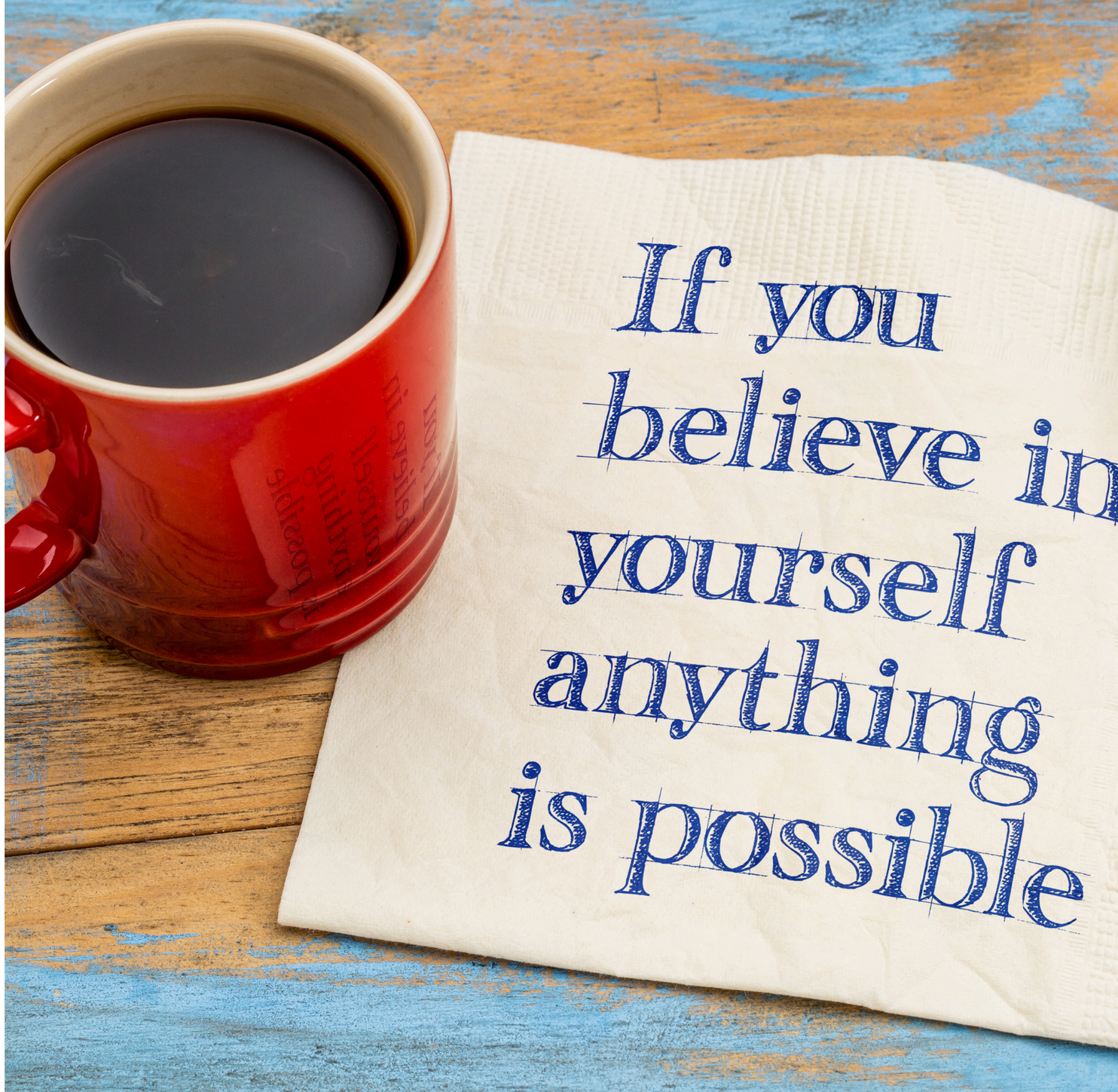
לעומת זאת, הלוליין שהתמחה בנושא, רואה בעיני רוחו כיצד הוא מצליח לעבור ומשום כך הוא מצליח

(המהר"ל בשם ראשונים)

האמינה באנשים
האמינה בטוב
והאמינה בעצמה

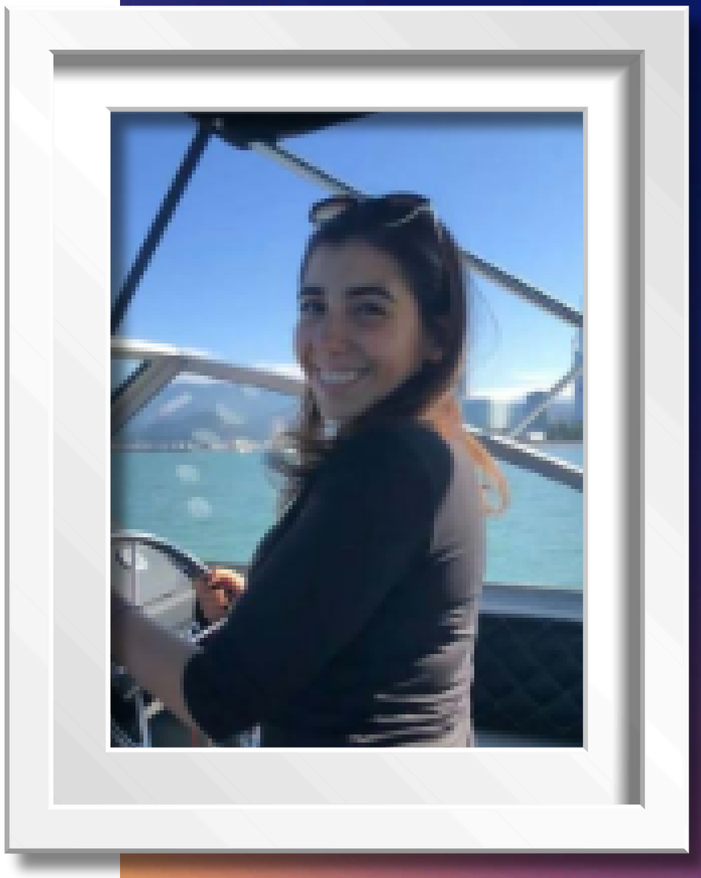
היכולת לדבוק בעצמך
זה להאמין בעצמך.
אם אתה מאמין בזה
אתה יכול לעשות את
זה.

אז מה אני יכולה ללמוד מדמותה של ניבי אל החיים שלי?

להביט קדימה אל העתיד,
לספר לעצמי שהוא טוב יותר.
לזכור כמה אירועים טובים בלתי צפויים התרחשו בחיי.

הכי חשוב:
לזכור שכל אלו שהצליחו הם לא יותר טובים ממך,
היכולת לנסוק ולהצליח טבועה בתוכך!

להצטרפות וחומרי לימוד נוספים סרקו והיכנסו לאתר אחים לנצח

© כל הזכויות שמורות ל'אחים לנפש'

OLAMI MENTORSHIP